

Amendamentele WWF România privind Proiectul de Lege privind Codul Silvic PLx 266 /2024

Text proiect de lege PLx 266 /2024	Amendamente WWF	Motivație
1. Reforma sistemului național privind combaterea recoltărilor ilegale		
	<p>Art. 110 Reguli de valorificare a lemnului</p> <p>După alin. (5) al art. 110 se introduce un nou alineat, alin. (5¹) care va avea următorul cuprins:</p> <p>(5¹) <u>In cadrul valorificării lemnului pe picior pentru pădurile proprietate publică, plățile aferente lemnului contractat și recoltat se efectuează strict pentru cantitățile materialelor lemnoase declarate la introducerea pe piață și nu la volumul de lemn pe picior calculat estimativ prin actul de evaluare.</u></p>	<p>Pentru conformitate cu coordonatele principale ale trasabilității lemnului și prima introducere pe piață asumate prin SNP 30 (DSA2 /OB 2.2), care trebuie transpuse în mod clar prin noul Cod Silvic.</p> <p>Instituirea ca plățile aferente lemnului contractat și recoltat să se efectueze strict pentru cantitățile materialelor lemnoase declarate la introducerea pe piață (și nu aferente volumului de lemn pe picior calculat estimativ prin actul de evaluare) reprezintă esența reformei în administrarea pădurilor, cu implicații asupra regulamentului de valorificare a lemnului, regulamentul de pază a pădurilor și întreaga arhitectură a sistemului național privind combaterea recoltărilor ilegale. Controlul axat pe lemnul declarat la introducerea pe piață este singura modalitate care produce probe concludente /solide în instanță. Se impune transformarea sistemului actual de control bazat pe „marcarea” și paza arborilor în pădure într-unul axat pe controlul volumelor materialelor lemnoase la introducerea lor pe piață. Resursele și sarcinile administrative în ceea ce privește combaterea tăierilor ilegale nu trebuie centrate pe activitățile de marcarea și paza a arborilor în pădure care, coroborate cu posibilitatea vânzării lemnului pe picior (N.B. sub forma unui volum estimat), încurajează practic deprofesionalizarea și conflictul de interese.</p>
<p>Anexa nr. 1. Termeni și expresii</p> <p>Evaluarea lemnului - Acțiunea de culegere de informații privind locația, suprafața pe care se găsesc arborii care urmează a fi selectați în vederea exploatării și caracteristicile dendrometrice ale acestora, necesare calculului volumului de lemn pe picior.</p>	<p>Anexa nr. 1. Termeni și expresii</p> <p>Evaluarea lemnului - acțiunea de culegere de informații privind locația, suprafața pe care se găsesc arborii care urmează a fi selectați în vederea exploatării și caracteristicile dendrometrice ale acestora, necesare calculului estimativ al volumului de lemn pe picior prin intermediul sistemului informațional integrat pentru păduri.</p> <p>Evaluarea lemnului se face prin acte de evaluare întocmite de ocoalele silvice, conform ghidurilor tehnice silvice, și se operaționalizează prin sistemul informațional integrat pentru păduri. Actul de evaluare are valoare de deviz estimativ în ceea ce privește cantitățile propuse spre</p>	

	<p>exploatare și nu are caracter de document de gestiune în baza căruia se fie întemeiată plata volumului de lemn pe picior.</p>	<p>Eliminarea conflictului de interese sistemic generat de modul actual de vânzare a lemnului pe picior este singura cale către simplitate - transparență - eficiență!</p>
<p>Tăiere cu drept - Recoltarea arborilor din:</p> <p>a) parchetele autorizate spre exploatare, cu condiția respectării prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului destinat valorificării;</p> <p>b) vegetația din afara FFN, cu respectarea prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului destinat valorificării.</p>	<p>Tăiere cu drept –~~Recoltarea~~ Tăierea arborilor din:</p> <p>a) parchetele autorizate spre exploatare, cu condiția respectării ~~prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului~~ tăierii arborilor destinați valorificării selectați conform actului de evaluare;</p> <p>b) vegetația din afara FFN, cu respectarea tăierii arborilor destinați valorificării selectați conform actului de evaluare ~~prevederilor legale referitoare la evaluarea lemnului destinat valorificării.~~</p>	<p>Coroborat cu definiția prevăzută pentru „evaluarea lemnului”, existența unor diferențe în ceea ce privește caracteristicile dendrometrice ale arborilor care urmează să fie exploatați nu ar trebui să fie considerată „tăiere fără drept”. A se vedea și implicațiile privind „proveniența legală” și sancțiunile aferente prevăzute în prezenta lege. Aceasta definiție eronată conduce practic chiar la consolidarea eforturilor privind măsurarea lemnului pe picior, cu toate ca este vorba de un volum estimativ cu erori/abateri legale de peste 20%, procedură care nu oferă probe concludente. Este contrar priorităților asumate pentru arhitectura noului sistem național pentru combaterea recoltărilor ilegale, în care evaluarea lemnului are doar valoare de deviz estimativ în ceea ce privește cantitățile propuse spre exploatare și nu are caracter de document de gestiune (vezi SNP DSA2 /OB 2.2).</p>
<p>2. Interesul public privind gestionarea durabilă a pădurilor și Promovarea valorificării superioare a lemnului</p>		
	<p>După art. 34 se introduce un nou art. (34¹) care va avea următorul cuprins:</p> <p>Art. 34¹. Ansamblul de activități privind administrarea pădurilor și serviciile silvice minimale constituie activități de serviciu public cu specific silvic prin care se asigură realizarea și respectarea regimului silvic.</p>	<p>Pădurile din Fondul Forestier Național sunt bun de interes național, iar Ocoalele Silvice sunt de interes public. Pentru corespondență cu Legea 374 /2006 și coordonare cu legislația privind governanța corporativă a întreprinderilor publice, Codul Silvic trebuie să clarifice faptul că administrarea pădurilor și serviciile silvice minimale constituie activități de serviciu public cu specific silvic, iar obiectivele asumate prin regulile de valorificare a lemnului (Art. 110) constituie obligații de serviciu public (i.e. atribuții speciale îndeplinite de întreprinderile publice pe care o întreprindere privată nu și le-ar asuma din punct de</p>
	<p>Art. 110. Reguli de valorificare a lemnului</p>	

	<p>După alin. (1) al art. 110 se introduce un nou alineat, alin. (1¹) care va avea următorul cuprins:</p> <p>(1¹) Obiectivele prevăzute prin regulamentul de valorificare la alin. (1) lit. a-c si alin. (2-6) sunt obligații de serviciu public astfel cum sunt definite la art. 2 din Legea 187 /2023</p>	<p>vedere economic în cursul normal al activității sale, conform OUG 109 /2011).</p> <p>Administrarea pădurilor publice și valorificarea masei lemnoase trebuie realizate în interesul public al cetățenilor, intrinseci obligațiilor aferente serviciului public, pădurile fiind un bun de interes național și nu trebuie înlocuite cu servicii comerciale de maximizare a ratei profiturilor pentru o anumită societate comercială. Altfel, administrarea pădurilor proprietate publică este considerată o activitate strict comercială (vezi OM 1134 /2024), iar demersurile necesare gestionării durabile a pădurilor vor fi înlocuite de activități comerciale pentru maximizarea profitului. O societate comercială funcționează după principii economice, maximizarea profitului companiei fiind țelul dominant. Însă interesul public legat de aspectele necomerciale, de mediu sau sociale, sunt cele care ar trebui să primeze în cazul administrării pădurilor din proprietatea publică. Astfel, apare un risc major de a nu mai putea realiza aceste obiective necomerciale care sunt esențiale pentru interesul public; doar profit imediat (și acela teoretic), fără responsabilitatea asumării unei silviculturi durabile, fără responsabilitatea susținerii unei bioeconomii circulare sustenabile.</p>
	<p>După alin. (5) al art. 110 propunem introducerea unui nou alineat, alin. (6) care va avea următorul cuprins:</p> <p>(6) Regulile de valorificare a lemnului instituie condițiile de vânzarea prin licitații publice, cu luarea în considerare a următoarelor criterii de adjudecare:</p>	<p>Necesar pentru o transpunere clară a prevederilor SNP30 (DSA 3/OB3.1 Facilitarea accesului la resursele forestiere al afacerilor din domeniile de activitate specifice sectorului forestier, în funcție de contribuția la dezvoltarea socio-economică a comunităților locale). Regulile de valorificare a lemnului instituite trebuie să aducă claritate privind dezvoltarea legislației subsecvente, astfel încât obiectivele să nu poată fi deturnate - A</p>

	<p>a) prețul direct oferit; b) contribuția socio-economică și impactul de mediu, obținute prin lanțurile valorice verticale ale activităților de recoltare, prelucrare și comercializare a lemnului, raportate la cantitatea de lemn consumată.</p>	<p>se vedea istoricul Regulamentului actual în perioada 2015-2017 când, în baza aceluiași text de lege (care este similar actualelor prevederi NCS), s-au elaborat în trei ani 5 versiuni ale Regulamentului (versiuni care au inclus prevederi succesive total contradictorii).</p> <p>Doar promovând principiile utilizării în cascadă a lemnului, prin lanțurile de prelucrare superioară a lemnului în produse cu o durată lungă de viață, care înglobează cea mai mare valoare economică adăugată, se poate asigura scăderea presiunii pe păduri și susținerea unei silviculturi apropiate de natură care să producă sortimente de lemn cu valoare superioară /sortimente de lemn gros.</p>
<p>Articolul 112. Valorificarea superioară a lemnului</p> <p>(1) În sensul prezentei legi, valorificarea superioară a lemnului semnifică modul de valorificare a lemnului în produse de folosință îndelungată, apte pentru utilizarea lemnului în cascadă și cu valoare socio-economică și de mediu ridicată.</p>	<p>Modificarea alin (1) al art. 112. Valorificarea superioară a lemnului, având următorul cuprins:</p> <p>(1) În sensul prezentei legi, valorificarea superioară a lemnului semnifică modul de valorificare a lemnului în produse de folosință îndelungată, apte pentru utilizarea lemnului în cascadă și cu valoare socio-economică și de mediu ridicată. se definește ca vânzarea lemnului sub formă de sortimente de lemn fasonat, prin care fiecărui sortiment îi este dată destinația industrială adecvată care să permită maximizarea valorii economice adăugate și utilizarea în cascadă a lemnului.</p>	<p>Proiectul propune o nouă definiție pentru valorificarea superioară a lemnului, extrem de interpretabilă, în contradicție cu prevederile SNP30 (DSA1 /OB1.5). Este însă evident faptul că definirea propusă nu mai vizează în mod clar promovarea valorificării lemnului de către administratorii de fond forestier, sub formă de sortimente de lemn fasonat, prin care fiecărui sortiment să-i poată fi dată destinația industrială adecvată care să permită maximizarea valorii adăugate și utilizarea în cascadă. Trebuie corectată actuala deturnare a unui concept consacrat până acum ca definiție în manualele de silvicultură și legislația în vigoare.</p>

	<p>(4) Pentru comercializarea lemnului fasonat de către administratorii de păduri din fondul forestier proprietate publică, autoritatea competentă care răspunde de silvicultură aprobă, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a legii, Standardul Național al Sortimentelor de Lemn Rotund Fasonat pentru Industrializare, prin care să susțină valorificarea superioară a lemnului. În acest sens, autoritatea competentă care răspunde de silvicultură asigură un proces colaborativ transparent.</p> <p>(5) Fiecare lot de lemn fasonat, comercializat de administratorii de păduri din fondul forestier aflat în proprietate publică, trebuie să fie format exclusiv din piese care provin dintr-un singur sortiment de lemn fasonat.</p>	<p>Art. 72, alin (10) face trimitere la un standard „în vigoare” dar care, cel mai probabil, nu este nici acum de actualitate. Este nevoie de un cadru minim care să susțină valorificarea superioară, Standardul Național al Sortimentelor de Lemn Rotund Fasonat pentru Industrializare urmând a fi dezvoltat printr-un proces participativ ce rezultă din negocierea principalilor actori din sfera industrializării lemnului.</p>
	<p>Prevederi contradictorii: Art 72. Alin (11) vs. Art. 110 alin (3-5)).</p> <p>Prin art. 110 alin (3-5) se stabilesc obiective comune aferente pădurilor proprietate publică, nefiind clarificate ținte specifice la nivel de administrator /proprietar. În consecință vor avea un caracter voluntar, totul e să „se ia măsuri” și nu atingerea unui indicator de rezultat clar.</p>	<p>În tot acest context nu mai rămâne nimic cert care să promoveze cu adevărat valorificarea superioară a lemnului – promovarea valorificării lemnului sub formă de lemn fasonat rămâne doar la nivel de deziderat.</p>
3. Prevenirea fărâmițării artificiale a fondului forestier național prin continuarea unui proces haotic de retrocedare a pădurilor		
	<p>Art. 7 alin (3)</p> <p>Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, cu excepția terenurilor care nu au aparținut domeniului public al statului înainte de 6 martie 1945 și care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate, în condițiile legii.</p>	<p>Prevenirea unui nou val de revigorare a procesului de retrocedare haotic cu toate neajunsurile manifestate.</p> <p>Respectarea dreptului la proprietate este o condiție obligatorie într-un stat de drept și, implicit, retrocedarea bunurilor care au aparținut de drept proprietarilor este obligatorie. În egală măsură, însă, trebuie să se respecte și dreptul statului român la proprietate, astfel încât să nu se decimeze fondul forestier național care a aparținut dintotdeauna statului. Fărâmițarea artificială a fondului forestier național asociat unei gestionări neunitare /neuniforme, prin continuarea sistemului de retrocedări haotice, este un act</p>

		profund iresponsabil care aduce prejudicii de mare impact din punct de vedere economic, social dar și ecologic.
4. Eficiența acțiunilor de constatare și sancționare a infracțiunilor silvice		
	<p>Art. 150 alin. (5) se elimină, concomitent cu introducerea la art. 19 din Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice a lit. g cu următorul cuprins:</p> <p>g) transportul în mod repetat de materiale lemnoase, neînsoțit de documentele specifice de transport, așa cum sunt stabilite de normele privind circulația materialelor lemnoase, dacă fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 6 luni, se sancționează cu amendă ce nu poate fi mai mică de 4% din cifra de afaceri anuală totală realizată la nivelul Uniunii Europene de întreprinderea sau asocierea de întreprinderi în anul financiar anterior sancționării, la care se adaugă amenda potrivit prezentei legi.</p>	Sanționarea aceluiași fapte de transport multiplu contravențional și ulterior penal încalcă principiul CEDO <i>ne bis in idem</i> (nu se poate sancționa de 2 ori aceeași faptă/fapte).
	<p>Art. 159. - Stabilirea pagubei produse prin furtul de arbori – se elimină.</p>	Eliminarea este justificată de raportarea infracțiunii de furt de arbori, astfel cum este prevăzută la art. 149, la „valoarea materialului lemnos”, fără nicio legătură cu prejudiciul forestier, respectiv paguba adusă vegetației forestiere (a se vedea practica judiciară în acest sens)